

[Dorte Bennedsen]

land. Det står der ikke i undersøgelsen, og der kan også sættes et meget stort spørgsmåltegn ved, hvor megen sikkerhed der er for den bosniske muslim, som i en periode har måttet klare sig igennem i Serbien. Efter UNHCR's opfattelse kan bosniske flygtninge ikke regne med sikker beskyttelse i Serbien, Montenegro eller Kroatien. Det skyldes flere forhold, men især at det politiske klima er ændret i mere fjendtlig retning både i Serbien, Montenegro og Kroatien, og rent faktisk har der været tilfælde, hvor Serbien har returneret bosniske flygtninge. Man frygter, at det samme vil ske i Kroatien, hvis det europæiske samfund lukker af og dermed forventer, at strømmen af disse flygtninge skal forblive i Kroatien.

Undersøgelsen fra sidste uge viser, at 542 bosniske asylansøgere havde haft længerevarende ophold i et tredjeland, inden de kom til Danmark. I lyset af UNHCR's vurderinger om sikkerhed i området er det vigtigt at notere sig, at 475 af disse personer kom fra ophold i netop Serbien, Montenegro og Kroatien.

Men noget i undersøgelsen tyder på, at der i et vist omfang er tale om, at udenforstående med henblik på at tjene penge har sat i system at organisere busrejser til Skandinavien, og de hidtidige oplysninger tyder på, at dette især sker fra en bestemt lejr drevet af tyrkisk Røde Kors, en lejr, hvor flygtningene efter UNHCR's vurdering har opnået en rimelig beskyttelse. Hvis de foreløbige oplysninger viser sig at holde stik, finder vi dette klart uacceptabelt, og derfor finder vi også, det er godt, at ministeren sammen med de svenske og norske myndigheder har taget kontakt til Flygtningehøjkommissariatet for at drøfte, om det er muligt at finde en løsning.

Under debatten i sidste uge gav vi tilsagn om, at vi gerne vil medvirke til at finde en løsning. Målet må på den ene side være, at vi ikke bruger kræfter på de flygtninge, som har opnået beskyttelse i et tredjeland, og på den anden side, at vi ikke bygger en mur ved de danske grænser og ikke laver et system, som udelukker spontanflygtninges muligheder for at søge asyl her i landet.

Den gruppe, der her er tale om, og som muligvis kommer fra sikre områder, er jo alle bosniere, som, hvis de bliver i Danmark, falder ind under loven om midlertidigt ophold. Og hvis vi skal udskille og returnere dem, som

kommer fra et sikkert tredjeland, er den nuværende åbenbart grundløs-procedure ikke et helt hensigtsmæssigt instrument.

Jeg vil derfor bede ministeren om, at det må indgå i overvejelserne og i drøftelserne med UNHCR, om man ikke i forbindelse med lovforslag nr. L 282 om midlertidigt ophold, som vi har under behandling her i huset, kunne indarbejde en særlig åbenbart grundløs-procedure, som ikke tager stilling til asylbehovet, som den nuværende procedure gør, men som i løbet af én eller højst to dage tager stilling til, om personerne kommer fra et sikkert tredjeland, altså en åbenbart grundløs-procedure, skal vi sige, skræddersyet til de problemer, vi her står over for.

Om forslaget skal jeg blot endnu en gang sige, at vi ikke kan støtte det.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er enig i, at der skal indføres visumkrav over for de dele af eks-Jugoslavien, hvor vi ikke allerede har gjort det; den holdning har vi haft i mere end et halvt år. Det siger jeg kun, fordi bemærkningerne antyder, at det er en holdning, vi har haft i 14 dage eller 3 uger. Den daværende konservative justitsminister kom med tanken og ideen og forhandlede med Folketingets partier om den allerede i november 1992.

Så bed jeg mærke i, at indenrigsministeren i sin tale blandt mange andre ting også nævnte, at tyngden af Danmarks økonomiske hjælp bør ligge i nærområderne; det var regeringens overordnede politik. Det er vi utrolig enige i, men jeg vil gerne spørge, hvordan det hænger sammen med, at vi i Danmark anvender over 5 mia. kr. til behandling af flygtninge og asylansøgere, og at vi i øjeblikket anvender ca. 200 mio. kr. om året til indsatsen i Jugoslavien. For hver 25 kr., vi anvender i Danmark, anvender vi 1 kr. i Jugoslavien, i nærområderne. Er det i overensstemmelse med regeringens holdning?

Den anden ting, jeg bed mærke i, var, at ministeren sagde, at vi er forpligtet til at hjælpe flest muligt, fordi det er forfærdeligt, hvad vi oplever. Jeg er helt enig i begge udsagn. Men i øjeblikket hjælper vi mere end 10.000 i Danmark, og vi ved, at det store flertal af de mere end 10.000 ikke havde noget akut behov for hjælp, da de kom til Danmark, fordi de kom fra en flygtningelejr eller fra privat indkvartering.